

מסורת הש"ס

א) נכרתה כח: כ. ט) א) נקמן
מנ: א) ויחל ט: מוטב
מח: ונתוספתה שס פ"ג, א)
ד) נכרתה ט: ט) ס"א
אינו: רש"ל ונע אפי"ג
השכ"ל מוחק זה מטעם
הנדפד מ"מ הרמב"ם בסוף
פ' שביעי לשמונה פקדים
כחג הנספח כדלפניו
לפניו וע"ש פירושו וכן
בילקוט פרשת בשלח רמז
רס"ג העמיק כמשה ועי'
קוה כח: ונב"ר קלה.
והמדושי אגדות הדכא וכן
בב"ר מפרש' מלתא נעטמא
וגרסתה משה רבינו וע'
דגס נכחות דר' נתן ריש
פסק י"ד א"חא כמשה
רבינו: א) עריות פ"ו מ"ז
ע"ש: א) ונתוספתה פ"ב
ט) ונ"ל דעקין ט"ו מרגום
שק דק דעקין כפ"ר בשלח
ט"ז י"ד ויכ"א בתוספת'
דעקין: ט) ריה"ט: עריות
ט: ט: א) וכן י"ל הגרשים
ועי' רש"ל: א) לא ינישו
לגס כ"ל רש"ל.

תורה אור השלם

- 1. וינע שבגיהן בן יחיאל
מבני עילם ויאמר לעזרא
אָנְחָנוּ מְעַלְנוּ בְּאַלְהֵינוּ
וְנִשְׁבַּח גִּישֵׁי נְבִרֹתָי מַעֲמִי
וְאָרְץ וְעֵתָהּ שֵׁשׁ מִקְדָּה
לְיִשְׂרָאֵל עַל זֹאת.
עורא יב
2. ויאמר י"ג א"ל יהושע
קם ק"ל לקמה וזא אתה
נפל על פְּרִי: הקטא
וישראל וגם עברו את
ברית אשר צויתי אותם
וגם לקחו מן התחום וגם
גָּבְרוּ וגם כָּחֲשׂוּ וגם שמו
בבליהם: יהושע י-יא
3. ויאמר י"ג אל משה עד
אנה מאנתם לשמר
מצותי ותורתי:
שמות טז כח

גליון הש"ס

גמרא וכשמת אברהם
עליו: כעין זה נכרתה דף 1
ע"ב ונכרתה בית
שס: תוספות ד"ה י"ה
קול וכו' לבר קורין אותו
ב"ק: עין מ"ו"ט פקד ט"ז
משנה 1 ופליג: עינימות:
ד"ה רש"ל וכו' וי"ל
לדון תורה לחור: עין
תענית דף טז ע"א כנשי'
ומסופות שס:

מוסף רש"י

כמה עיבור השנה. ימי
אזר הלאשון שאותו עשין
עבור לשנה (ד"ה יט).

דיני ממונות בשלשה

במומנין לה. שהומיני הנשיא מצערב: השכימו לי. מחר ז' לעלייה
המיוחדת ליכב צה בית דין: ולא לעבר שנה עניי. להטקרק עמס
עכשיו: אלא לנמוד. תורה מכס היאך תעשו: מהמס ליסופא הוא
דעצה. שלא יכירו מי היה העולה שלא ברשות וליכניו פניו: שלעירס
לאצא. שאכלת השום ונדף הריח:
חס ושלוס. שאוכל השום צבואי לצית
מדרכו אלא כדי שלא להלנין פניו של
אוכל השום ילאמי כדי שילאו כולם ולא
יצניו מי הוא: משמואל הקטן.
כדלמנין: אנהנו מעלנו. והוא לא
נשא נכרית והכניס עצמו בכלל
שלא להלנין פניהם: מיהושע.
ממעשה דיהושע שלא רצה הקדוש
ברוך הוא לגלות לו מי הוא המוטע
והכניס את כולן בכלל שנאמר טעם
ישראל במעשה דעקין: דילטור.
רכיל: מאנסה. כולן בכלל והרי כולן
לא ילאו ללקוט אלא מקצת דכתיב
(שמות טז) ילאו מן העם ללקוט וגו':
משמוס נביאים כו'. משום שמואל
הקטן נקט לה הכא: אף הוא. הוכיח
סופו ששרתה עליו שכניה שנתבצא
בשעת מיתמו: שמעון וישמעאל
לחרבא. רש"ל: הנשיא ורבי ישמעאל
זן אלישע כ"ג יהרגו כחרב: וחזיונו.
כגון ר"ע ורבי חנינא זן מרדיון:
לקטלא. לשאר מיתות ר"ע במסקרות
של ברזל צפרק הרוחא (נכרית דף
סא): ר' חנינא צשריפה נמסכת ע"ב
דף ית). לומר קן. אותו הספד:
אלא שתי מספידין על כרוגי מלכות.
מפני יראת המלך מיהרו לקוצין:
ליטול רשות. לדבר על עסקי ליבור:
מפני הדרכים. שנתקלקלו דימות
החורק ומפני הגשמים: ועדיין לא
נתקנו ולא יוכלו עולי רגל לצא:
מטורי פסחים. שזולין זהס פסקיהס
וגמקווי נבגמשי החורק ואריקין חמה
להמייבש: ומפני גלויה ישראל בני
הגולה הרחוקים ושמעט לצית דין
שנעקרו ממקומן עלנות לרגל לעשות
פסקיהס ועדיין לא הגיעו שאס לא
יעצרוה: לא ירגילו לצא בצפסח:
לא מפני השגג. שלא יחדלו צק
למלווא: גדיים ועלנין. שחל דקין
אין מעצבין עליהן כדי שיהלו ויעשו
מהס פסחים שהרי יכול להקריב
קטנים: גוולות. שזריקין לקני יולדות
שכלל א"י וכן זצין חצות שכולן משהין
קניניה עד עלותן לרגל אפי"כ אין
מעצבין על כך שיכולין להציא בני יונה
שכשרים כשהס קטנים: אצל עושין
אופן סעד. סייג. ומקן לרבייהס לעבר
את השנה אס זריכה לעבר מפני א'
מן הדברים שמעצבין עליהן כגון על
האציב ועל פירות האילן ואמרי' לקמן
על שמים מהן מעצבין ועל א' מהן אין
מעצבין הללו גדיים וטלאים וגוולות
נעשו סעד ומנטרפין לאחד מהן
ומעצבין: ווימנא דאציבא לא מעא.
הוא אחד מן הסיינים שמעצבין
עליהס כדלקמן: חדש. כ"ט ימים:
תקפי

פרק ראשון סנהדרין

בת קול. יש אומרים שלא היו שומעין קול היוצא מן השמים אלא
מתוך אותו קול יוצא קול אחר כמו פעמים שאדם מכה
צמח ושומע קול אחר היוצא ממנו למרחוק ואותו קול היו שומעין *לכך
קורין אותו צמ קול: מפני הדרכים והגשרים. והאי ללא חשיב
ג' סימנין דלקמן משום דעל שנים
מהן מעצבין אצל בני אפילו אחד
מהני מעצבין וצבדייתא דבסמוך גבי
גדיים וטלאים וגוולות שלא פרוח נמי
לא חשיב להו משום דלאהך דבסמוך
אפי' אשנים מהס אין מעצבין עליו
אלא שפושין אותו סעד עם אחד מג'
סימנים: ומפני גלויות ישראל
שנעקרו ממקומן. משום דלאהך דימצי
צא"י אין זריק לעבר דאפי' האחרון
יכול להגיע מרי"ח ינסן עד פסח
כדתינא פ"ק דתענית דף י. גבי
שאלת גשמים ט"ו יום אחר החג כדי
שיגיע האחרון שזישראל לנהר פרס:
רשב"ג אומר חדש. הכל משמע
חדש סתם הוא חדש
חסר וכן צפרק המדיר (מכונות דף
עא). גבי חדש מלא וחדש חסר
אילכ דנתינא דף וקשה דבסוף החולץ
(יבמות דף מח: וס) אמרינן ית
שלשים ימים שלשים וכן צפרק קמא
דזויר (ה. וס) פריך ואימנ שלשים
כדכתיב עד חדש ימים וי"ל *לשון
תורה למוד ולשון חכמים למוד א"ג כח
וצהמדיר דקאמר ת"ק שלשים מוכח
מילתא דלידך תנא חדש חסר:
(וע"ש תוס' מכונות עא. דף רב):
מומעני

לעורא אנהנו מעלנו באלהינו ונושב נשים נכריות מעמי הארץ ועתה יש
מקוה לישראל על זאת ושכניה בן יחיאל מהיבא גמר לה מיהושע דכתיב
2 ויאמר ה' אל יהושע קום לך למח זה אתה נופל על פניך חטא 1 ישראל
אמר לפניו רבש"ע מי חטא אמר לו וכי דילטור אני לך הטל גוולות
ואיבעית אימא ממשח דכתיב 3 עד אנה מאנתם ת"ר 2 משמתו נביאים
האחרונים הגי זכריה ומלאכי נסתלקה רוח הקודש מישראל ואף על פי כן
היו משתמשין בבית קול פעם אחת היו מסובין בעליית בית גוריה בריהו
ונתנה עליהם בת קול מן השמים יש כאן אחד 7 שראוי שתשרה עליו שכניה
8 (כמשה רבינו) אלא שאין דורו זכאי לכך נתנו חכמים את עיניהם בהלל הזקן
9 וכשמת אמרו עליו הי חסיד הי עניו תלמידו של עזרא שוב פעם אחת היו
מסובין בעליה ביבנה ונתנה עליהם בת קול מן השמים יש כאן אחד שראוי
שתשרה עליו שכניה אלא שאין דורו זכאי לכך נתנו חכמים את עיניהם
בשמואל הקטן וכשמת אמרו עליו הי חסיד הי עניו תלמידו של הלל אף הוא
אמר בשעת מיתתו שמעון וישמעאל לחרבא וחברוהי לקטלא ושאר עמא לביזא
ועקן סגיאן עתידן למיתי על עלמא ועל יהודה בן בבא בקשו לומר כן אלא
שנמטרפה שעה שאין מספידין על הרוגי מלכות ת"ר 10 אין מעברין את השנה
אלא אם כן ירצה נשיא 11 ומעשה ברבן גמליאל שהלך ליטול רשות אצל
שלטון אחד שבסוריא ושהה לכא ועיברו את השנה על מנת שירצה רבן
גמליאל וכשבא ר"ג ואמר רוצה אני נמצאת שנה מעוברת תנו רבנן 12 אין
מעברין את השנה אלא אם כן היתה צריכה מפני הדרכים ומפני הגשרים
ומפני תנורי פסחים ומפני גלויות ישראל שנעקרו ממקומן ועדיין לא הגיעו
דאבל לא מפני השלג ולא מפני הצינה ולא מפני גלויות ישראל שלא עקרו
ממקומן ת"ר 13 אין מעברין את השנה לא מפני הגדיים ולא מפני
הטלאים ולא מפני הגוולות שלא פירחו אבל עושין אותן סעד לשנה
יכיצד רבי ינאי אומר משום רבן שמעון בן גמליאל מהודיעין אנהנא לכוון
דגווליא רכיבין ואימריא 14 דערקין ווימנא דאביבא לא מטא ושפרת מילתא
באנפאי ואוסיפית על שתא דא תלתין יומין מיתיבי כמה 15 עיבור השנה
שלשים יום רבן שמעון בן גמליאל אומר חדש אמר רב פפא ירצו חדש רצו שלשים יום תא חזי מאי איבא בין
תקיפאי

לא הגיעו אבל לא מפני השלג ולא מפני הצינה ולא מפני גלויות ישראל שנעקרו ממקומן. וטוגיא כי הא דת"ר משום רשב"ג מהודיעין אנהנא לכוון דגווליא רכיבין ואימריא דערקין ווימנא דאביבא לא מטא שפרת מלתא

עין משפט
נר מצוה

פ א ב מיי פ"ד מהל
קידוש החדש הלכה י
והלכה יז:
פ א ג מיי שס הל' ה:
פ א ד מיי שס הלכה ו:
צ א ה מיי שס הלכה ז:
צ א ו מיי שס הל' ח:
צ א ז מיי שס הל' ט:

רבינו חננאל

במומנין לה מעשה ברבן
גמליאל שאמר השכימו
שבעה לעלייה עלה ומצא
שמונה. אמר מי שעה
שלא ברשות ירד אמר
שמואל הקטן אני עליתי
שלא ברשות ולא לעבר
עליתי אלא ללמד הלכה
הצרכית פי' כל
המסכימין המקדימין
ונכנסין בעלייה מן
המומנין והעולה אח"כ
הוא העולה שלא ברשות
כי רבן גמליאל לא הרשה
לעלות אלא ד והונכסו אחר
שכנסו הו' שמיני. ולא
שמואל הקטן היה אלא
אחר היום וידוע היה אלא
לא רצה לכוותו ופי'
בירושלמי שלא עיברוה
באותו היום אלא הפליגו
אחר היום בדברי תורה
ועיברוה ביום אחר.
ושמואל הקטן עשה כך
שלא להחביש העולה
שלא ברשות. שלמד
שמואל הקטן שכשניה בן
יחיאל והשכניה למדה
מיהושע. וכן מציינו בר'
חייא שעמד ויצא ממושר
של ר' באשר שמעל לו
שאמר מי שאל שום יצא
ולאו כי ר' חייא הוא
שאל שום אלא שלא
להחביש מי שאלו. ור'
חייאל למד מר' מאיר ור'
מאיר למד מזה המעשה
של שמואל הקטן ושמואל
למד משכניה ושכניה
מיהושע. כלומר לא ביקש
הקבי"ה לפרסם החוטא
אלא ע"י גוולות: פי'
דילטור רכיל: ת"ר
משמתו נביאים האחרונים
הגי זכריה ומלאכי
נסתלקה רוחו מ' ישראל.
היו משתמשים
בב"כ ניתנה עליהן ב"ק מן
השמים יש בן אדם אחד
שראו שתשרה שכניה
עליו אלא שאין דורו ראוי
לכך נתנו חכמים עיניהם
עוד ניתנה עליהן בת קול
בענין הזה ונתנו חכמים
עיניהם בשמואל הקטן.
וכשמת אמרו עליו הי עניו
הי חסיד תלמידו של הלל
ואף על רבי יהודה בן בבא
ביקשו לומר כן אלא
שנמטרפה שעה כו'. אף
הוא שמואל הקטן אמר
בשעת מיתתו בענין
נבואות. שמעון וישמעאל
לחרבא וחברוהי לקטלא
כו': ת"ר אין מעברין את
השנה אלא אם ירצה
נשיא. ומעשה ברבן
גמליאל שהלך אצל הגמון
הוא שמואל הקטן אמר
השנה אלא אם כן היתה
צריכה לכך ומפני הדרכים
ומפני הגשרים ומפני תנורי
פסחים ומפני גלויות
שנעקרו ממקומן ועדיין